

حمایت کیفری از حریم خصوصی در فضای سایبری ایران با تطبیق آمریکا

آزاده کلاسنگیانی

کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی دانشگاه روزبهان واحد ساری

چکیده

در عصر حاضر و با ظهور اینترنت و فراگیر شدن آن مشکلات جدیدی در رابطه با امنیت سایبری و جرم‌انگاری و مقابله و پیشگیری از جرائم سایبری به وجود آمده است. در بحث جرم‌انگاری و مقابله با این جرائم و مسائل مرتبط با آن‌ها باید عنوان کرد که به دلیل پیچیدگی و مصادیق گوناگون، همچنین تغییرات مداومی که در روش ارتکاب این جرائم اتفاق می‌افتد، کار را بیش‌ازپیش برای قانون‌گذار و مجریان قانون سخت کرده است که تشریح این موضوع در ادامه خواهد آمد. مشکل دیگر نیز بحث پیشگیری از این جرائم و سازوکارهای مربوط به آن است؛ زیرا بحث در رابطه با انواع پیشگیری و تأثیر هر یک آن‌ها بر سرعت و کلاه‌برداری سایبری و همچنین ارائه راهکارهای متناسب با اوضاع اجتماعی و اقتصادی و غیره و مبتنی بر برنامه‌ای پیشگیرانه امری خطیر است که نیازمند کارهای علمی و عملی است. از همین رو، در این مقاله فقط سیاست جنایی تقنینی و مشارکتی دو کشور ایران و آمریکا مورد بررسی قرار خواهد گرفت و دیگر مدل‌های سیاست جنایی همچون سیاست جنایی قضایی و اجرایی مدنظر نگارندگان نمی‌باشند.

کلمات کلیدی: حمایت کیفری، حریم خصوصی، فضای سایبری

مقدمه

در رابطه با موضوع جرم انگاری و مقابله کیفری با این جرائم باید عنوان کرد قانون جرائم رایانه‌ای ایران در مواد ۱۲ و ۱۳ به جرم انگاری سرقت و کلاهبرداری سایبری پرداخته است. با نگاه به این دو ماده، مشخص می‌شود که قانون‌گذار ایران با استفاده از تعریف سنتی این جرائم، اقدام به جرم انگاری شکل سایبری آن‌ها کرده است. این امر فی‌الغالب مشکلی اساسی در این زمینه نیست، بلکه عدم توجه قانون‌گذار به مصادیق گوناگون این جرائم و چگونگی به وقوع پیوستن این جرائم و حتی در نظر نگرفتن نتیجه حاصل شده از کلاهبرداری و سرقت سایبری مشکل اساسی در جرم انگاری آنهاست؛ زیرا در عمل علی‌رغم تصویب قانون موردنظر و جرم انگاری تعیین کردن مجازات برای جرم کلاهبرداری اینترنتی، میزان این نوع جرم‌ها برای قبیل حبس و جزای نقدی در نظرهای مربوط، جرائمی کماکان رو به افزایش باورنکردنی است. البته لازم به ذکر است که بحث ایراد در جرم انگاری تنها دلیل افزایش این آمار نیست بلکه مسائلی همچون ضعف در زیرساخت‌ها عدم یا کمبود آموزش مناسب آگاهی و اطلاع ناکافی مردم در رابطه با محیط سایبری و خطرات آن و مسائلی از این دست، می‌توانند بسیار مؤثر باشند. با توجه به مسائل و مشکلات پیش گفته، سعی بر آن است تا در این مقاله با بررسی سیاست جنایی کشور آمریکا، به عنوان کشور پیشرو در امر قانونگذاری جرائم سایبری، مدل سیاست جنایی مناسبی را که برگرفته از سیاست جنایی این کشور در رابطه با سرقت و کلاهبرداری سایبری است ارائه شود تا شاید با الگو گرفتن از دیگر کشورها، سیاست جنایی مؤثر و کارآمدی در رابطه با این دو جرم در ایران تعریف و تبیین شود. از همین رو، برای رسیدن به قانونی کامل و ارائه راهکارهای عملی و به روز کردن قوانین موردنظر علاوه بر اینکه باید شرایط اجتماعی و قانونی ایران مدنظر قرار گیرد، لازم است از دیدگاه‌های مختلف قانونی و قانونگذاری دیگر کشورها در پروسه جرم انگاری و تعیین مجازات جرم کلاهبرداری اینترنتی کمک گرفت. همچنین، برای رسیدن به کمال مطلوب طبیعتاً باید قانون کشورمان را با کاملترین و به روزترین قانون دنیا در زمینه کلاهبرداری اینترنتی مقایسه کرد.

به همین دلیل نیز قانون فدرال جرائم رایانه‌ای آمریکا برای مقایسه با قانون جرائم رایانه ایران انتخاب شده است و علت انتخاب هم این است که طبق آمارهای جهانی و توضیحاتی که داده خواهد شد، قانون جرائم رایانه‌ای آمریکا به روزترین و کاملترین قانون در دنیا در این زمینه است. قانون جرائم سایبری فدرال آمریکا انواع مختلفی از کلاهبرداری و سرقت سایبری را به طور جداگانه جرم انگاری کرده است. به طور مثال، عناوینی مانند کلاهبرداری سیم، تعدی به رایانه‌های دولتی، سرقت هویت و غیره که برای هر کدام تعریف و مصادیق جداگانه و همچنین مجازات جداگانه در نظر گرفته است. در قانون کشور آمریکا صور بیشتری به طور جداگانه از این دو جرم، در قانون ذکر شده و برای هر کدام با توجه به شرایط و نتیجه به دست آمده، مجازات متناسب در نظر گرفته شده است که همین مطلب روند کشف جرم و تطابق عمل با ماده قانونی مناسب، دادرسی، مجازات و پیشگیری را بسیار آسان می‌کند. پرسش‌هایی که نگارندگان در این پژوهش به دنبال پاسخگویی به آن‌ها هستند، این است که سیاست جنایی تقنینی ایران و آمریکا چگونه جرائم سرقت و کلاهبرداری سایبری را جرم انگاری کرده‌اند؟ و راهکارهای پیشگیری اجتماعی و وضعی از کلاهبرداری و سرقت سایبری چیست؟ با نگاهی به تحقیقات انجام شده در این زمینه مشخص می‌شود که عموم تحقیقات فقط بحث تعریف جرم و پیشگیری از کلاهبرداری در ایران را مورد بررسی قرار داده‌اند و مطالعه تطبیقی و راهکارهای عملی و علمی در جهت پیشگیری از این دو جرم ارائه نشده است.

در ادامه، به اختصار به تحقیقات و نتایج برخی از آن‌ها اشاره می‌شود. ایزدی فر و پیر دهی (۱۳۸۹) در تحقیقی با هدف بررسی اینکه آیا سرقت اینترنتی در زمره سرقت حدی محسوب می‌شود مال به صورت فیزیکی و با دست‌ان در عالم واقع انجام نمی‌شود، پس در رده‌ی تعزیرات قرار می‌گیرد.

میرمحمد صادقی و شایگان (۱۳۸۹) نیز در تحقیقی با عنوان بررسی تطبیقی کلاهبرداری سنتی و رایانه‌ای و مجازات آن در حقوق کیفری ایران، به این نتیجه رسیده‌اند که کلاهبرداری سنتی و اینترنتی شباهت زیادی دارند اما موضوع جرم این دو وجه تمایزشان است که در یکی مال آن‌ها و در دیگری داده‌ها هستند. همچنین، میرمحمد صادقی و شایگان (۱۳۸۶) در تحقیقی با عنوان راهکارهای مقابله با جرم کلاهبرداری رایانه‌ای در حقوق کیفری ایران به این نتیجه رسیده‌اند که آنچه در

مقابله غیرکیفری از کلاهبرداری اینترنتی مهم و کاربردی است، پیشگیری اجتماعی و وضعی است. خرم آبادی ۱۳۸۶ نیز در تحقیقی با عنوان کلاهبرداری رایانه‌ای از دیدگاه بین‌المللی و وضعیت ایران به این نتیجه رسیده است که مهم‌ترین تفاوت کلاهبرداری سنتی و اینترنتی در این است که دراولی وجود عنصر اغفال ضروری است، اما کلاهبرداری اینترنتی بدون اغفال هم به وقوع می‌پیوندد.

سیاست جنایی

سیاست جنایی همان چاره‌اندیشی در رابطه با جرم است که به دوصورت کیفری و پیشگیری است (مارتی، ۱۳۹۳ صص ۹-۷) یا تعریف لازرژ که سیاست جنایی را مستقل یا با طور تدابیری میداند که دولت و جامعه مدنی به‌ها و دربردارنده مطالعه اقدام‌ها تدابیری میداند که دولت و جامعه مدنی به‌طور مستقل یا با مشارکت هم برای سرکوب پدیده مجرمانه، پیشگیری از آن و حمایت بزه‌دیدگان مستقیم و غیرمستقیم پیشینی میکنند (رمضانی و علیزاده، ۱۳۹۲ صص ۱۲۶) در این مقاله به جهت اهمیت بیشتر، فقط به سیاست جنایی تقنینی و مشارکتی پرداخته خواهد شد.

سیاست جنایی تقنینی به‌عنوان یکی از مصادیق سیاست جنایی، به معنای مجموع متون حقوقی اعم از کیفری و غیر کیفری در زمینه یک پدیده مجرمانه است که توسط قانون‌گذار تدوین می‌شود و بیانگر سیاست جنایی تقنینی آن کشور در رابطه با همان پدیده مجرمانه است (لعلی و معظمی، ۱۳۹۶ صص ۱۸۷). سیاست جنایی مشارکتی نیز بیانگر نقش و جایگاه مردم و نهادهای اجتماعی و غیردولتی در فرآیند کیفری است.

روش‌شناسی تحقیق

تحقیق حاضر با توجه به نحوه گردآوری داده‌ها به روش اسنادی بوده و اطلاعات به دست آمده به صورت کیفی و مبتنی بر استنتاج محقق از منابع و متون بوده است. ماهیت موضوع ایجاب کرد تا با مطالعه و ترجمه متون لاتین و کنار هم قرار دادن آن‌ها با مطالب منابع فارسی، مقاله‌ای تطبیقی گردآوری شود. در این تحقیق، قانون مجازات فدرال و متن برنامه ملی پیشگیری آمریکا توسط نگارندگان ترجمه شده و با قانون جرائم رایانه‌ای و قانون تشدید مجازات مرتکبان اختلاس، ارتشا و کلاهبرداری ایران تطبیق داده شده است.

گردآوری و تجزیه تحلیل مطالب به این قوانین متکی بوده و برای به دست آوردن و طبقه‌بندی اطلاعات، از ابزارهای سنجش کتابخانه‌ای و اسنادی استفاده شده است.

یافته‌های تحقیق

پژوهش حاضر به دنبال یافتن مبانی حاکم بر سیاست جنایی تقنینی و مشارکتی ایران و آمریکا نسبت به کلاهبرداری و سرعت سایبری است. از همین رو، نتایج به دست آمده در این رابطه، سه بخش تحلیل مواد قانونی مرتبط، تبیین و ارائه راهکارها و مصادیق عملی پیشگیری اجتماعی و وضعی و مرحله‌ای در تکمیل پیشگیری اجتماعی و همچنین تشریح انواع مصادیق این دو جرم، ارائه خواهد شد. در رابطه با تحلیل سیاست جنایی تقنینی، با بررسی قوانین موجود در دو کشور مشخص شد که قانون جرائم رایانه‌ای ایران اقدامی در جهت مصداق‌شناسی و تفکیک آن‌ها از هم نسبت به این جرائم انجام نداده و فقط یک سری اعمال را ذکر کرده و عنوان کرده است که چنانچه شخصی از طریق آن اعمال، مال دیگری را برآید یا ببرد، سارق یا کلاهبردار است.

در طرف مقابل، در قانون جزای فدرال آمریکا، قانون‌گذار آن کشور در مواد مختلف و متعدد، اقدام به جرم‌نگاری جداگانه هر یک از مصادیق این جرائم کرده و مجازات آن‌ها را نیز با توجه به شرایط و نتیجه جرم ارتكابی تعیین کرده است که این موضوع نشان دهنده این است می‌بایست میان مصادیق مختلف این جرائم تفاوت گذاشت تا بتوان نیازهای قانونی متناسب با پیشرفت فناوری را برای جامعه تامین کرد و همچنین مجازات متناسب و بازدارنده را برای هر کدام، به طور جداگانه بکار برد.

تحلیل سیاست جنایی تقنینی ایران و آمریکا نسبت به جرائم کلاهبرداری و سرقت سایبری در این قسمت ابتدا ماده ۱۲ و ۱۳ قانون جرائم رایانه‌ای ایران مورد بررسی قرار می‌گیرد و قانون ۱۸ جزایی فدرال سپس به تحلیل مواد A-1028-1028-1029 آمریکا که به سرقت و کلاهبرداری سایبری اختصاص دارند، پرداخته می‌شود. ماده ۱۲ قانون جرائم رایانه‌ای، عنصر قانونی جرم سرقت سایبری است که در آن عنوان شده، هرکس داده‌های متعلق به دیگری را بریابد، سارق محسوب می‌شود که این ماده ابهامات زیادی دارد و براساس آن نمیتوان به تعریف دقیقی از سرقت سایبری دست یافت؛ چراکه برای رسیدن به تعریف مناسب، باید به مسائلی همچون مصادیق این جرم، شرایط وقوع و غیره توجه کرد. با نگاهی به این ماده، میتوان دیگر عناصر تشکیل دهنده این جرم را تحلیل کرد و به دنبال آن نقاط ضعف و قوت ماده عنصر مادی سرقت سایبری و سنتی شبیه به هم است که به دلیل مربوطه را مشخص کرد. سازه، مکررات، فقط مواردی که سرقت سایبری را از سرقت سنتی جدا کرد تکرار جلوگیری از ذکر خواهند شد. مورد اول این وجه تمایز، وسیله ارتکاب جرم است، دوم موضوع جرم و دیگری فضا و بستری است که امکان ارتکاب جرم در آن فراهم می‌شود.

در اینجا وسیله ارتکاب جرم، سایبرهای دیجیتالی و بستر ارتکاب جرم، فضای سرقت سایبری، داده رایانه است و موضوع است (خرم آبادی، ۱۳۸۶، صص. ۸۵-۸۴ ای که الف) ماده ۱۳ جرائم رایانه ای: در این ماده جرائم رایانه ای که عنصر قانونی جرم کلاهبرداری سایبری است عنوان میکند هر کس به طور غیر مجاز از سامانه رایانه ای یا مخابراتی با ارتکاب اعمالی از قبیل وارد کردن، تغییر، محو، ایجاد یا توقیف کردن داده‌ها یا مختل کردن سامانه، وجه یا مال یا منفعت یا خدمات یا امتیازات مالی برای خود یا دیگری تحصیل کند ... «کلاهبردار سایبری است. با توجه به متن قانون مذکور، این موضوع مشخص می‌شود که قانون‌گذار ایران، تعریف کلاهبرداری اینترنتی را از شکل سنتی گرفته است.

در صورتی که در دیگر کشورها به دلیل وجود تفاوت بین موضوع کلاهبرداری اینترنتی با نوع سنتی آن همچنین کیفیات مجزا و متفاوت در شکل‌گیری این دو جرم کلاهبرداری اینترنتی را جرمی با تعریف و ماهیت جداگانه از کلاهبرداری سنتی می‌دانند (بای، ۱۳۹۰، ص ۳۰۴) به هر ترتیب، در ادامه سعی بر آن است تا براساس قانون مذکور، عناصر جرم کلاهبرداری اینترنتی تفکیک و تحلیل شود بابررسی ماده ۱۳ قانون جرائم رایانه ای، موارد زیر در مورد عنصر مادی جرم کلاهبرداری اینترنتی قابل ذکر هستند:

- ۱ - مرتکب میتواند هرکسی اعم از نظامی یا غیرنظامی و ایرانی یا خارجی باشد؛
- ۲ - در خصوص کلاهبرداری اینترنتی نیز، عمل مادی مرتکب، انجام اعمال متقلبانه بر روی سامانه‌های رایانه ای یا مخابراتی است و قانون‌گذار از باب تمثیل مصادیقی از این ای یا مخابراتی است و قانونگذارهای رایانه روی سامانه (اکبری، ۱۳۹۰؛ ولی این روشها حصری نیست اعمال متقلبانه را احصاء کرده است)
- ۳ - در کلاهبرداری سنتی، تأثیر مانور متقلبانه بر بزه دیده از طریق فریب برای تحقق عنوان مجرمانه ضروری است، یعنی لازمه کلاهبرداری، فریب خوردن شخص است (میرمحمدصادقی و شایگان، ۱۳۸۶، ص ۱۱)

لازم به ذکر است که در قوانین بین‌المللی، کلاهبرداری اینترنتی را جرمی میدانند که در آن اغفال و بردن مال شرط نیست، بلکه صرف ایراد ضرر به قصد به دست آوردن منافع مالی کافی است (سالری شهر بابکی، ۱۳۹۳، ص ۲۶۴) در قانون ایران، تحقق جرم کلاهبرداری و برخی جرائم مربوط نیازمند فریب انسان زنده است (به استثنای، کشورهایی همچون کانادا و فرانسه، هلند و اسکاتلند) (دزیانی، ۱۳۸۵، ص ۴۵) از همین شخص زنده، برخی از حقوقدانان معتقدند که فریب، مختص اشخاص حقیقی است و در مورد سامانه‌های رایانه‌ای و مخابراتی مصداق ندارد (خرم‌آبادی، ۱۳۸۶، صص).

(ب) ۱۰۲۸، ۱۳۴۳۱، ۱۰۲۸، ۱۰۳۷، ۱۰۲۹، قانون جزایی فدرال آمریکا:

بخش ۱۸ قانون جزای فدرال آمریکا که بخش یا قانون جرائم سایبر نام دارد، انواع جرائم در این حوزه را با ذکر مصادیق و شرایط مورد نیاز جهت تحقق آن‌ها به طور مفصل شرح داده که شش ماده آن مربوط به کلاهبرداری اینترنتی و انواع صور آن می‌شود.

ماده ۱۰۲۸: سرقت هویت و مشخصات دسترسی: هر شخصی آگاهانه و بدون مجوز قانونی یک سند شناسایی، ویژگیهای احراز هویت یا سند شناسایی جعلی تهیه و تولید کند، انتقال دهد یا تصرف کند، تحت عنوان سرقت هویت محاکمه می‌شود. در

این ماده، بسته به چگونگی انجام جرم و عمل مرتکب حبس کمتر از ۲۰، ۱۵ و ۳۰ سال در نظر گرفته همچنین، قانون‌گذار فدرال در ادامه اصلاحاتی را همچون «ساختن مدرک» مدارک هویت «کارت معنای هویت» «مدارک غلط هویت» «هویت» مجریان قانون را در برخورد و رسیدگی با ویژگیهای آنها را عنوان کرده است که این امر تکلیف این جرم راحت تر میکند.

۱۰۲۸: سرقت هویت و اطلاعات هویتی همراه با خشونت: منظور قانون‌گذار از سرقت هویت خشن، در جایی است که این سرقت هویت برای اعمال خشن از جمله جرائم مربوط به تروریسم و دیگر جرائم عمومی خشن بکار رفته است. براساس این ماده، منظور از جرائم خشن عمومی، جرائمی هستند که مربوط به انواع جنایات علیه است که در این موارد، علاوه بر مجازات که برای آن جنایت در نظر گرفته می‌شود، بزهکار، برای این سرقت هویت به دو سال زندان محکوم می‌شود و در جرائم مربوط به تروریسم، شخص بزهکار به مدت ۵ سال به زندان محکوم می‌شود

ماده ۱۰۲۹: کلاهبرداری و جرائم وابسته در ارتباط با وسایل دسترسی: قانون‌گذار هرکس را که دست به ساختن، استفاده کردن یا داد و ستد آگاهانه و با قصد متقلبانه کرده است. از جرم، مجرم قلمداد در وسایل دسترسی متقلبانه بزند، در حالت مختلف از نوع خلاصه نام برد:

- ۱ - آگاهانه و با قصد فریب دادن، یکی یا تعداد بیشتری از ابزارهای دسترسی به تقلب را تولید یا استفاده یا تردد کند؛
- ۲ - آگاهانه و با قصد فریب دادن، از یکی ابزارهای دسترسی بدون مجوز تردد یا استفاده کند با چنین ابزاری هر چیزی به ارزش ۱۰۰۰ دلار یا بیشتر کسب کند
- ۳ - آگاهانه و با قصد فریب دادن، ۱۵ یا تعداد بیشتری ابزار تقلب یا ابزارهای دسترسی های غیرمجاز داشته باشد؛
- ۴ - آگاهانه و با قصد فریب دادن، تجهیزات ایجاد ابزار را تولید و در آن تردد یا کنترل داشته باشد یا آن‌ها را در اختیار داشته باشد.

ماده ۱۰۳۰: کلاهبرداری و جرائم وابسته در ارتباط با رایانه: چنانچه شخص با داشتن دسترسی آگاهانه بدون مجوز به رایانه یا دسترسی بیش از حد مجاز و به وسیله چنین دسترسی، اطلاعاتی که توسط ایالت متحده آمریکا و به موجب فرمان اجرایی یا اساسنامه به منظور دفاع ملی یا روابط خارجی یا هر نوع اطلاعات محدود دیگر تعریف شده در بند ۷ بخش ۱۱ قانون انرژی اتمی ۱۹۵۴ که نیاز به محافظت در برابر افشا دارد، به دلیل باور داشتن به اینکه اطلاعات به دست آمده به این روش را میتوان برای آسیب زدن به ایالت متحده آمریکا مورد استفاده قرار داد، دریافت کند یا با هدف سود بردن از هر کشور خارجی از طریق ارتباط خودسرانه، ارائه و انتقال دهد یا باعث انتقال آن شود یا ارائه آن به افراد غیرمجاز یا نگهداری خودسرانه و عدم تحویل آن به افسر یا کارمند ایالت متحده که مجاز به تحویل آن است، کلاهبرداری محسوب می‌شود. همچنین، دسترسی عمدی بدون مجوز یا دسترسی بیش از حد مجاز و دریافت اطلاعات شامل اسناد مالی یک یا حاوی فایل سازمان گزارش دهنده مشتری در مورد یک مشتری مانند عباراتی که در قانون امور اعتباری تعریف شده است نیز جرم انگاری شده است.

ماده ۱۰۳۷: کلاهبرداری و جرائم وابسته در ارتباط با نامه های الکترونیک: قانون‌گذار توضیحاتی درباره عناصر جرم داده است که در ادامه، نکات کلیدی و مهم این ماده ذکر خواهد شد. در این ماده عنوان شده، به طور کلی هر کس که به نوعی در تجارت خارجی و بین ایالتی نقشی داشته باشد و آن شخص آگاهانه، به رایانه محافظت شده بدون مجوز، الکترونیکی تجاری به شروع ارسال پیامهای پست دسترسی داشته باشد و آگاهانه اقدام به پست پیام چندگانه از این رایانه یا به چنین رایانه‌های بکند، طبق این ماده مجازات می‌شود.

در ادامه، قانون‌گذار صور دیگر این جرم را طبقه بندی میکند که به این شرح است: هرگاه شخصی از رایانه محافظت شده برای توزیع یا ارسال مجدد پیام های پست الکترونیک تجاری چندگانه با قصد فریب یا گمراه کردن دریافت اطلاعات اصلی در پیامهای پست الکترونیک تجارت هایی استفاده کند، یا با جعل اطلاعات اصلی پست پیام چندگانه و آغاز عمدی ارسال چنین پیامهایی با استفاده از اطلاعاتی که هویت ثبت کننده واقعی را جعل می کند، در این سایتها ثبت نام و برای حساب پست الکترونیک یا تعداد بیشترهای پست آنالین یا دو یا چند نام دامنه و آغاز عمدی ارسال پیام پست الکترونیکی از چنین ترکیبی از حسابها یا دامنه ها مجازات خواهد شد. همچنین، اگر شخص با قصد فریب اقدام به نشان دادن خود به صورت

ثبت کننده یا جانشین مشروع او برای ثبت ۵ یا تعداد بیشتری از آدرس های پروتکل اینترنتی به دروغ بکند و برای آغاز عمدی ارسال پیام های پست الکترونیکی تجاری چندگانه از این آدرس ها برای توطئه و انجام آن، باید مجازات شود. این ماده برای کلاهبردارهای مربوط جرایمی از قبیل حبس و جزای نقدی در نظر گرفته است. تحلیل سیاست جنایی مشارکتی ایران و آمریکا نسبت به سرقت و کلاهبرداری سایبری همانطور که در بخشهای قبلی عنوان شد، سیاست جنایی مشارکتی به دو گونه کنشی (پیشگیرانه یا فعال) و واکنشی (پاسخگو یا منفعل) قابل تقسیم است.

از همین رو، در نوع منفعل این نوع سیاست جنایی بحث پیشگیری ثانویه و ثالث نیز مطرح می شود که در ادامه به آن ها پرداخت خواهد شد. پیشگیری بهطور عمده دارای دو مفهوم است؛ هم به معنای پیشدستی کردن و به جلوی چیزی رفتن و هم به معنای آگاه کردن و هشدار دادن است؛ اما در جرم شناسی پیشگیرانه، پیشگیری در معنای اول آن مورد استفاده قرار میگیرد، یعنی با به کار بردن متد و روشهای مختلف به منظور جلوگیری از وقوع بزهکاری، هدف به جلوی جرم رفتن و پیشی گرفتن از بزهکاری است بر همین اساس، علمای حقوق جزا و جرم شناسی، دو مفهوم از پیشگیری را مورد توجه قرار داده اند و به تعریف و تبیین آن پرداخته اند که یکی از آن ها، مفهوم موسع پیشگیری است و مقصود از آن هر اقدامی است که در مقابله با جرم و به منظور سد کردن ارتکاب آن باشد و جرم را کاهش دهد. طبق این تعریف از پیشگیری، میتوان مواردی همچون بزهکار و ترمیم کردن خسارت وارد بر بزه دیده در فرآیند وقوع جرم را نام برد.

این برداشت و استنباط از پیشگیری نزد افرادی همچون انریکو فری وجود داشته است؛ مقصود و یاز این اصطلاحات همان اقدامات پیشگیرانه غیر کیفری است که جایگزین مجازات بوده و به عبارتی «هم عرض های کیفری» می باشند. در مقابل مفهوم موسع پیشگیری، مفهوم مضیق پیشگیری قرار دارد که مقصود از آن مجموعه ابزار و وسایلی است که دولت برای مهار بهتر بزهکاری از دو طریق مورد استفاده قرار میدهد: از طریق حذف یا محدود کردن عوامل جرمزا و از طریق اعمال مدیریت مناسب نسبت به عوامل محیطی، فیزیکی و اجتماعی که به نوبه خود فرصتهای مناسبی را برای ارتکاب جرم ایجاد میکنند.

در مفهوم مضیق پیشگیری، پیشگیری از تکرار جرم مدنظر نیست، بلکه مقصود مورد توجه قرار دادن وضعیت پیش جنایی و قبل از ارتکاب جرم است (الف) اقدامات مبتنی بر پیشگیری اجتماعی در ایران: در این نوع پیشگیری، سعی بر ایناست که با افزایش آگاهی افراد و تربیت صحیح آن ها، به ویژه قشر جوان و نوجوان جامعه اجتماعی وقوع جرم نظیر فقر و بیکاری، انگیزه همچنین از بین بردن زمینه پیشگیری اجتماعی شامل اقدامهایی است که همچنین، مجرمانه از مجرمان سلب شود بهطور مستقیم یا غیرمستقیم، هدفشان تأثیرگذاری بر شخصیت افراد است تا از سازمان دادن فعالیت خود حول انگیزه های بزهکارانه بپرهیزند با توجه به تعاریف و مفاهیم ارائه شده، میتوان پیشگیری اجتماعی را به دو دسته تقسیم بندی کرد؛ پیشگیری اجتماعی رشد مدار که سعی دارد چنانچه هر شخصی به هر دلیلی از خود نشانه های بزهکاری را بروز داد به هر طریق مداخله هر چه سریعتر در خود وی و محیط اطرافش از مزمن شدن بزهکاری در آینده جلوگیری کند و پیشگیری اجتماعی جامعه مدار که در پی خنثی سازی عوامل جرم زا در محیط اجتماعی است. پیشگیری اجتماعی رشد مدار اینترنتی نکته بسیار مهم در برخورد و مبارزه اینترنتی به ویژه کلاهبرداری، استانداردهای فنی و اخلاق حرفهای افراد است.

بدین منظور که مسلماً زمانی میتوان از افراد انتظار عملکرد درستی داشت که به خوبی به وی تفهیم شود که چه تدابیر امنیتی باید به کار گیرد و چه اخالق شغلی را رعایت کند طیف وسیعی از مجرمان و بزه دیدگان جرائم اینترنتی را افراد کم سن و سال، خصوصاً نوجوانان تشکیل میدهند. از همین رو، از جمله تدابیر بسیار مؤثر در پیشگیری کلاهبرداری اینترنتی، ارائه آموزش کافی و اطلاع رسانی به موقع است. آگاه ساختن افراد و ارائه آموزشهای لازم در سنین کودکی و نوجوانی میتواند نقش شایان توجهی در مقابله با کلاهبرداری اینترنتی داشته باشد.

پیشگیری اجتماعی جامعه مدار سایبری

هدف از این تدابیر، جلوگیری از شکل‌گیری یا بروز انگیزه مجرمانه در عموم جامعه به وسیلهٔ دو اقدام اصلی است: ایجاد علاقه و آسان‌سازی بروز افکار مشروع و مفید و بر حذر داشتن از ناهنجاریهای اینترنتی. یکی از مهمترین راههای پیشگیری از کلاهبرداری اینترنتی به وسیلهٔ ی پیشگیری اجتماعی طریق آموزشهای عمومی و رسانه‌های جمعی است. باید توجه داشت که اهمیت خاص تحقیق در زمینهٔ رسانه و پیشگیری از وقوع جرم از آن روست که این وسیله تمامی زندگی انسان را در برمیگیرد.

کارکرد رسانه‌های جمعی در مورد پیشگیری از کلاهبرداری اینترنتی میتواند از طریق آگاه کردن مردم از پیامدهای ناگوار الگوهای مناسب رفتاری جهت جلوگیری از ارتکاب و تکرار آن باشد که از این طریق میتوانند نقش مهمی در پیشگیری از جرم داشته باشند همچنین، اثربخشی هر چه بیشتر انواع راه‌های پیشگیری ذکر شده نسبت به کلاهبرداری، نیازمند یک سیاست جنایی مشارکتیفعال است. سیاست جنایی مشارکتی بررسی و مطالعهٔ جایگاهی است که در سیاست جنایی یک کشور به جامعهٔ مدنی و از طریق اعطای نقش به بزهکار، بزه‌دیده و به ویژه کل جامعه و مردم داده شده است. کارکرد این نوع از سیاست جنایی نسبت به کلاهبرداری اینترنتی، اقدامات در مرحلهٔ کشف جرم، تعقیب دادرسی و اجرای حکم را در برمیگیرد که با همکاری وسیع جامعهٔ مدنی، نهادهای مردمی و نیروهای دولتی مانند پلیس، سازمان زندان‌ها و غیره با دستگاه قضایی انجام می‌شود.

پس از ارائه توضیحات مربوط به این بخش و با جمع‌بندی آن میتوان انتقادهایی را بر به کارگیری این نوع پیشگیری در ایران وارد دانست؛ برنامه‌هایی که در ایران مبتنی بر این نوع پیشگیری هستند، عموماً با محوریت مسئولیت دولت یا وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات و وزارت ارشاد است. برای اثربخشی بیشتر این نوع پیشگیری در کلاهبرداری اینترنتی، لازم است به سیاست جنایی مشارکتی بهای بیشتری داد و مردم را به عنوان عضوی توجه قرارها کرد که این امر نیز متأسفانه کمتر مورد مؤثر در این نوع پیشگیری وارد برنامه گرفته است.

ب) اقدامات مبتنی بر پیشگیری وضعی در ایران: پیشگیری وضعی عبارت است از اقدامات پیشگیرانهٔ معطوف به اوضاع و احوالی که جرائم ممکن است در آن وضعیت به وقوع بپیوندد، به طوری که هدف از این اقدامات، اتخاذ ترتیبی است که بهای ارتکاب عمل مجرمانه را برای مرتکب، بیش از سود حاصل از آن قرار دهد؛ چراکه از نظر طرفداران پیشگیریبوضعی، طور فطری انسان موجودی حسابگر است و سود و زیاد عملش را به طور فطری میسنجد همچنین این نوع پیشگیری سعی دارد تا با اتکا به آماج جرم یا بزه‌دیده به تبیین پیشگیری از جرم بپردازد چهارچوب نظری این بحث به وسیله نظریه‌هایی مختلف فرصت بیان شده است همچنین اقداماتی در مورد جرم کلاهبرداری اینترنتی شامل مصونیت بخشی به روش‌های همچون، نظارت بر مراکز ارائه آماج، و اینترنت و فیلترینگ و غیره می‌شود این نوع پیشگیری خود نیز دارای نقاط ضعف و قوت است، اما مجال توضیح این موارد در این تحقیق نمی‌گنجد.

مخاطبان اصلی پیشگیری وضعی از جرم کلاهبرداری اینترنتی، کسانی هستند که از تخصص و مهارت بالایی برخوردار نیستند و بیشتر سعی میکنند با امکاناتی که فضای اینترنت در اختیار آنها میگذارد مرتکب جرم شوند؛ نه اینکه خود دست به ابتکار بزنند، همانطور که در ادامه توضیح داده خواهد شد، کاری از پیشگیری وضعی جهت مقابله با جرم کلاهبرداری و سرقت اینترنتی ساخته نخواهد بود. البته این نکته را نباید از یاد برد که علیرغم تأثیرات مثبتی که پیشگیری وضعی در برابر کلاهبرداری اینترنتی دارد بعضاً به دلیل ماهیت این جرم دارای نقاط ضعفی نیز است؛ از جمله این محدودیت‌ها، هزینه بر بودن و زمانگیر بودن این اقدامات، تفاوت در میزان دانش طرفین نسبت به اینترنت و تفاوت در به کارگیری روشها چه در جهت فیلترینگ و چه در جهت ضد آن در نهایت، از جمله اقداماتی پیشگیری است میتوان به این موارد اشاره کرد؛ فیلترینگ، استفاده از پراکسی‌ها، استفاده از رمز ورود، کنترل موجودی حساب و نظارت بر فضای مجازی

ج) اقدامات مبتنی بر پیشگیری وضعی در آمریکا: به دلیل ماهیت جرائم اینترنتی خصوصاً کلاهبرداری و سرقت اینترنتی، برنامه‌های پیشگیرانه در اکثر کشورهای دنیا به اتکا بر پیشگیری وضعی است. در کشور آمریکا علاوه بر دولت و ایالتها، عموماً شرکت‌های خصوصی مرتبط، پلیس فدرال، کمیسیون امنیت و اقتصاد و سازمان جاسوسی در این کار از شرکت دارند راهبردها و برنامه‌های کشور آمریکا در پیشگیری از جرم همانطور که گفته شد. کلی است و البته،

سازمان ها و نهادهای دولتی، برنامه هایی در این راستا طراحی کرده اند. این برنامه ها شامل تغییر نوع محافظت از سیستم ها با استخدام افراد برای امنیت در فضای اینترنت به تمرکز بر روابط اینترنتی بین ایالات متحده آمریکا و دیگر کشورها، تلاش برای ارتقای امنیت فضای اینترنتی آمریکا و نوآوری در روشها میشود، هر چند که این برنامه برای وزارت دفاع بود اما مرکز دفاع جرائم سایبر که مسئول این تحقیقات ها نوعی این اطلاعات و روشها را بهبود بخشید و از این طریق مورد استفاده عمومی قرار داد در ماه می سال، ۲۰۱۱ دفتر ریاست جمهوری آمریکا راهبردی تحت عنوان راهبرد جهانی برای فضای سایبری امنیت، شکوفایی و آزادی در فضای مجازی» را به طور مکتوب درآورد و از این طریق امنیت و پیشگیری از جرائم در فضای مجازی در آمریکا را از طریق همکاریهای بین المللی فراهم آورد. این راهبرد، (بر همین اساس، همه دولتها از جمله جلوگیری از جرم پنج قاعده کلی داشت که شامل ایالات متحده آمریکا باید مجرمان اینترنتی را شناسایی و تعقیب کنند تا مطمئن شوند از جرم جلوگیری می شود و همچنین با مرکز تحقیقات مجرمان بین المللی همکاری داشته باشند)، ایجاد که مستقیماً در ارتباط با پیشگیری از جرائم سایبر، تحقیقات و دادرسی جرائم های اولویت سایبر است، احترام به دارایی افراد، ارزش دادن به استقلال و خلوت اطلاعات مردم و تمرکز کردن بر آموزش مردم برای دفاع از خود در فضای اینترنت در رابطه با بحث پیشگیری و اقدامات انجام شده، نگاهی به قوانین مربوط نشان میدهد در کشور ایران، قانونی تحت عنوان قانون پیشگیری وجود دارد که متأسفانه، در آن راهکار و پیشنهادهایی در جهت پیشگیری از جرائم ها اشاره نشده است.

از اعضا، نحوه تشکیل و وظایف کارگروه اشاره شده است در مورد هیچ نوع پیشگیری صحبت نشده است. در حالی که در قانون ملی پیشگیری از جرم آمریکا، انواع راهکارهای مبتنی بر پیشگیری وضعی، مرحله ای و اجتماعی لحاظ شده و قانون گذار، مسئولان مربوطه را به انجام تمام دستورالعمل های اجرایی و حمایتی، قبل و بعد از وقوع جرم موظف دانسته است.

نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف تطبیق سیاست جنایی ایران و آمریکا در خصوص نحوه جرم انگاری سرقت و کلاهبرداری سایبری انجام شده است و بررسیهای انجام شده نشان میدهد که اولین عکس العمل قانون گذار ایران در مقابل جرائم رایانه ای در سال ۱۳۸۲ از طریق تصویب قانون مجازات جرائم نیروهای مسلح (مصوب ۰۹/۱۰/۱۳۸۲) در مجلس شورای اسلامی به عمل آمد. به موجب ماده ی ۱۳۱ این قانون سرقت یا تخریب حامل داده و سوءاستفاده مالی از طریق رایانه (کلاهبرداری و اختلاس)، جعل اطلاعات و داده های رایانه ای، و تسلیم و افشای غیرمجاز اطلاعات و داده ها افرادی که صلاحیت دسترسی به آن را ندارند، توسط نظامیان جرم تلقی و مرتکب حسب مورد به مجازات جرم ارتكابی می شود. واکنش بعدی قانونی مرتبط با جرائم رایانه ای از طریق تصویب قانون تجارت الکترونیکی مصوب (۱۷/۱۰/۱۳۸۲) در مجلس شورای اسلامی به عمل آمده است. به موجب مواد ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۴، ۷۵، ۷۶ و ۶۶ این قانون کلاهبرداری، جعل، دستیابی و افشای غیرمجاز اسرار تجاری، نقض حقوق مربوط مالکیت معنوی (کپی رایت) و غیره که از طریق رایانه و در بستر تجارت الکترونیکی انجام شود، جرم تلقی و برای آن مجازات تعیین شده است.

هر یک از قوانین مربوطه، در بستر خاص خود قابلیت اعمال دارند؛ مثلاً قانون مطبوعات صرفاً نسبت به جرائم رایانه ای ارتكابی در قالب نشریات الکترونیکی و مجازات نیروهای مسلح ای صرفاً در مورد بعضی از جرائم رایانه نظامیان و قانون تجارت الکترونیکی فقط در مورد برخی از جرائم رایانه ای ارتكابی در بستر تجارت الکترونیکی قابل اجرا هستند با این سیاست جنایی تقنینی ایران نسبت به کلاهبرداری سرقت اینترنتی مشخص شد؛ اما برخلاف این روند در ایران، قانونگذاران آمریکایی از سال ها قبل یعنی از اوایل دهه ۸۰ میآیدی در جهت تصویب قانون مرتبط گام برداشتند و از آن زمان تا به امروز، قانون جرائم سایبری آمریکا بیش از پنج بار تغییر کرده است که قانون فعلی در سال ۲۰۰۸ به تصویب رسید و تا الان نیز عنصر قانونی جرائم سایبری است. البته طرح اصلاح موادی از این قانون در حال حاضر در سنای آمریکا در حال بررسی است که از زمان تصویب و اجرایی شدن آن اطلاعی در دسترس نیست. بخش ۱۸ قانون جزای فدرال که به نام بخش جرائم سایبر شناخته می شود، در شش ماده جرم انگاری سرقت کلاهبرداری اینترنتی ذکر شده اند و برای هر کدام از آن ها با توجه

به شرایط و نوع جرم مجازات متناسبی در نظر گرفته شده است همین نوع قانون نویسی، یعنی تقسیم بندی اشکال مختلف کلاهبرداری اینترنتی سبب شده تا موردی از قلم نیفتد و جرم انگاری تمامی حالت قانونی، کامل شکل بگیرد در قانون جرائم رایانه‌ای ایران، که عنصر قانونی مبارزه با کلاهبرداری اینترنتی است، قانون‌گذار فقط به ذکر افعالی همچون تغییر، محو و غیره بسنده کرده انجام این افعال در فضای اینترنت برای فریب و به دست آوردن پول باشد، جرم انگاری کرده است اشکالی که در اینجا متوجه ماده ۱۲ و ۱۳ قانون جرائم رایانه‌ای است، این است که قانون‌گذار انواع مختلف کلاهبرداری و سرقت را در یک سطح دیده است، غافل از اینکه هر کدام از این اشکال با یکدیگر تفاوت دارند. لذا این تفاوت ها هم به

نحوه ی ارتکاب جرم هم به وسیله ارتکاب جرم بر میگردد و از آن مهمتر، اثرات زیانباری که هر کدام از این روش ها بر جای میگذارند، با هم متفاوت است. به همین جهت، شاید بتوان با انجام اصلاحاتی متناسب با شرایط اجتماعی و قانونی کشور، مدلی از قانون کشور آمریکا را در ایران اجرا کرد و بهتر است برای دستیابی به نتیجه مطلوب، انواع کلاهبرداری اینترنتی در چند ماده به طور جداگانه جرم انگاری شوند و برای هر کدام، مجازات متناسب در نظر گرفته شود. در مورد بحث پیشگیری از این جرائم، در ایران بیشترین تأکید بر پیشگیری وضعی و اجتماعی است و پیشگیری مرحله ای در سیاست جنایی ایران عملاً جایی ندارد یا حداقل، توجه به آن نمیشود. برنامه مبتنی پیشگیری وضعی از این جرائم به هر شکلی که باشند در نهایت در این دسته بندی قرار خواهند گرفت؛ افزایش تلاش و زحمت ارتکاب جرم، افزایش خطرات ارتکاب جرم، کاهش منافع ارتکاب جرم کاهش تحریک ارتکاب جرم از بین بردن بهانه ارتکاب جرم و نصب تراشه‌های مخصوص برای تعیین میزان انطباق فعالیت های، هر کدام از این دسته بندی ها نیز مصداق هایی دارند؛ از جمله بحث فیلترینگ، کنترل موجودی حساب، کنترل مجرمان حرفه‌ای جلوگیری از تکرار جرائم سازمان یافته، نظارت شبکه ای، تدابیر امنیتی کدگذاری، امضای دیجیتال و رمزگذاری که همگی اینها در پیشگیری وضعی قرار میگیرند. در مورد پیشگیری مرحله ای موضوع قدری متفاوت است این تفاوت به برنامه ایران و آمریکا برمیگردد؛

این دو کشور به این نوع پیشگیری متفاوت است، به شکلی که در ایران به این نوع پیشگیری بسیار کمتر از آمریکا توجه می‌شود. این مسئله را هم میتوان در قوانین مربوطه مشاهده کرد و هم در رویه عملی نهادهای مربوط. در کشور آمریکا علاوه بر وجود قانون مدون فدرال جهت روشن شدن موضع قانون‌گذار نسبت بحث پیشگیری، به ایالت ها نیز اجازه داده شده که در پرتو قانون فدرال، راهکارهای پیشگیرانه متناسب با شرایط آن ایالت به تصویب و اجرا برسد. در پایان میتوان نتیجه گرفت که ماده ۱۲ و ۱۳ قانون جرائم رایانه‌ای ایران، ماده جامع و مانعی برای مقابله با کلاهبرداری و سرقت سایبری نیست و نیاز است که قانون‌گذار ایران نسبت به رفع این مشکل اقدام کند که این اقدام میتواند با بهره گیری از سوابق دیگر کشورها در قانونگذاری از جمله آمریکا باشد تا به این شکل بتوان قانونی کامل و متناسب با شرایط کشور داشت با اهداف و یافته های تحقیق، پیشنهادهایی به عنوان راهکارهای پیشگیری اجتماعی و وضعی از کلاهبرداری و سرقت سایبری ارائه می‌شود.

- افزایش تلاش و زحمت ارتکاب جرم کلاهبرداری و سرقت سایبری از طریق تدبیر امنیتی دیوار آتش: فایروال ها یکی از عناصر اساس در نظام مهندسی امنیت اطلاعات هستند در دنیای امنیت اطلاعات و استفاده از آن‌ها به یک ضرورت اجتناب ناپذیر است.

- تدابیر امنیتی کدگذاری و امضای دیجیتال و پسورد: در این روش، براساس معیارهایی خاص، از ورود اشخاص ناشناس یا فاقد اعتبار جلوگیری می‌شود. این اقدام به ویژه برای زنان و کودکان یا اشخاصی که به هر دلیل آسیب پذیر سودمند است بپردازند چراکه بدون آنکه فرصت شناسایی خود را به مجرمان اینترنتی بدهند، میتوانند به فعالیت های شبکه ای بپردازند.

- پراکسی: در اینجا، از پراکسی به معنی پروسهای یاد می‌شود که در راه ترافیک شبکه‌های قبل از اینکه به شبکه وارد یا از آن خارج شود، قرار میگیرد و آن را میسجد تا ببیند با از سیاست های امنیتی کاربر مطابقت دارد و سپس مشخص میکند که آیا به آن اجازه عبور از فایروال را بدهد یا خیر. بسته های مورد قبول به سرور موردنظر ارسال و بسته های رد شده، دور ریخته میشوند.

- استفاده از کیبورد مجازی: استفاده از این صفحه کلید برای جلوگیری از ثبت کلیدهای فشرده شده در صفحه کلید افراد توسط نرم افزارهای جاسوسی به کار می‌رود. در زمانی که از سایت های بانکی خرید می‌شود، بیشترین بخش قابل توجه برای کاربر، امنیت و بسایت است که رمزهای بانکی دزدیده نشود که بانک ها برای ما این کار را انجام داده اند و صفحه کلید مجازی را گذاشته اند.

- تدبیر پالایه یا فیلترینگ: فیلترینگ پورتها از جمله مهمترین عملیاتی است که توسط فایروال ها انجام می‌شود و سبب می‌شود اطلاعات و سایت هایی که ممنوعه هستند از دسترس خارج گردند.

- تدابیر صدور مجوز: در اینجا تلاش می‌شود براساس معیارهایی خاص، از ورود اشخاص ناشناس یا فاقد اعتبار جلوگیری شود. نمونه ساده این اقدام به کارگیری گذرواژه است که، در گذشته و اکنون جایگاه خود را حفظ کرده است به این ترتیب، تنها کسانی حق بهره برداری از یک سیستم یا سایت را خواهند داشت که گذرواژه مربوط را دریافت کنند.

منابع

۱. توانگر حمیدرضا، کاربرد آزمایش پزشکی قانونی DNA (نمونه برداری نگهداری، نمونه ها)، مجله علمی پزشکی قانونی، سال چهارم، دی و بهمن، ۱۳۹۳ شماره ۱۵
۲. جعفری. امین تشخیص هویت ژنتیکی در پرتو علوم جنایی (فصلنامه حقوق پزشکی، تهران، ۱۳۹۳)
۳. سلطانی لرگانی، احمد، ارزیابی کارایی زیست فناوری در کشف علمی جرائم (با تأکید بر فناوری، DNA) انتشارات کارآگاه، بهار ۶. ش ۱۳۹۱
۴. فخرز، میررحیم، کاربرد بیولوژی درعلوم جنایی دو ماهنامه کارآگاه
۵. مؤذن زادگان، حسنعلی، عظیمی فر، بابک؛ اخالق زیستی از منظر حقوقی، فلسفی و علمی، چاپ دوم، انتشارات سمت، تهران، ۱۳۹۱.
۶. نجابتی مهدی: پلیسعلمی (کشف علمی جرائم)، تهران، انتشارات سمت، چاپ سوم، ۱۳۹۰